

Básne Mirizmy Kirkov idú pod kožu, pod dušu a dokonca aj pod deku. Nielen keď je zima. Verše sú na zahriatie duše a tieto také sú. Nemajú názvy rovnako, ako nemá názov samotná zbierka. Originálne a trefné. Veď načo dávať veršom mená, keď aj bez mien je vlastne pomenované všetko.

(Ján Marton)

ISBN 978-80-969949-4-6



9 788096 994946

KICOM

Mirizmá

Mirizmá Kirkov

Mirizmá!

debutová zbierka básni
Mirizmy Kirkov

Mirizmá

Mirizmá Kirkov

Mirizmá

Autor: Mirizmá Kirkov

Vydavateľ, zalomenie, tlač: Richard
Lunter – Kicom

Telgárt 16, 976 73, IČO: 33826781
info@knihanaj.sk, www.knihanaj.sk
Vydanie prvé, rok 2014

Ilustrácie: Juraj Dlugolinský

Korektúry: Jana Burdová

ISBN: 978-80-969949-4-6

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie nesmie
byť rozširovaná, kopírovaná bez
písomného súhlasu majiteľa autor-
ských práv.

Predslov

Myslím, že nepoznám vo svojom okolí človeka, ktorý by bol fascinovanejší poéziou. Poéziou ako entitou, ako cestou, po ktorej možno ísť, poéziou ako determinantom, ktorý zmení všetko, čoho sa dotkne. Ak máte v genóme vpísané takéto znamenie, celkom iste to nejako poznačí váš život. Stanete sa členom literárneho klubu, alebo kníh-kupcom, prípadne organizátorom čítaní a stretnutí s básnikmi, alebo budete mať „len“ výrazne zmenený hľadáčik, ktorým sledujete svet okolo seba. Prípadne - ako u Mirizmy Kirkov, všetko naraz. Ešte i fakt, že sa nielen v profesnom prostredí predstavuje pseudonymom, ktorý odkazuje na jej detstvo, do toho konceptu príznačne zapadá.

Obrázok vášnivého fanúšika veršotepectva by bol, samozrejme, nekomplet-

ný bez vlastnej autorskej tvorivosti. Tú sledujem u Mirizmy Kirkov niekoľko rokov a musím povedať, že mi robí radosť vývoj, akým sa uberá jej poetická výpoveď. Posplietaná z drobných reflexií, nazeraných fokusom nežnej, ženskej poetiky, okrášlená jemnými pointami a trópami, opatrne balansujúcimi medzi poetizmom a symbolizmom, prináša vzrušujúci, intímny dialóg medzi autorkiným vnútrom a objektmi jej pozorovania a túžob.

Mirizma Kirkov dvíha zo zeme „pe-soovskú“ nepotrebnosť umenia a po-vyšuje ju na objekt adorácie. Som rád, že táto bohumilá činnosť prerástla do vysnívaného knižného debutu. Pevne verím, že na radosť všetkých láskavých čitateľov.

Števo Šanta

Zhovárala som sa
kým nevošla dievčina
Pekná, ach
aká bola pekná
Pokojne bosou nohou
pevnou rukou
objala priestor
Pomyslela som si
zavolám, aby si ešte nechodil

Nad terasou sa zbieha dážď

*Už padajú slivky
s radosťou im vyjedzme život
Rozdeľme si chuť
a o rok
o sto
budeme ešte stále padať do pier*

V slnečnicovom poli
je tých slnk na teba dosť
Za každou vyďobanou
zo seba zhodiš kus látky
Prehltneš gľg prehriatej minerálky
Otrieš dlane o vlhké boky

A moja deka pod pazuchou
začne neznesiteľne škriabat'

Zapadajú stromy
Žalúzie reží
izbu na rezance
Mamín vývar lieči
prichádzajúce spomienky
Mätko sa v uchu zahniezdíujú
spevy zo záhrady
Aj vôňa
prúdiaca cez parapety
k železnej posteli
oklamú bolesť

Ako z detskej izby
príde spánok

Ráno o šiestej
sa bežecké topánky
zblížuju s loďčkami
na treťom schode

Chlieb vylieza
melódia dupoce

Mrzne
vystrčený palec

Zrazu je pred prebúdzaním
tlačénica

Našťastie
sa v nej mihneš

Presýpam sa
z večera do rána
zo šálky na stôl
z okna do dverí

Zbieraš
len tie chybné
prívetké úlomky
čo nám neprelezú
krkom

Na drobno melieš
činy

Na jemno
sa vkladáš

*Chceli by ste
všemožné ženy ?*

Gymnastky a matky?

Tolerantné háremísky?

*Čo už so sebou
v mojích rokoch
a svetoch*

*Zahrám sa radšej
na blondínku*